

tem tökéletesen megfelel. Nemcsak tudós, de tanárképzés is folyik ott. Ennek bizonyítéka, hogy az egyetemi tanárok nagy része, a bölcsészeti karon, gimnáziumi tanárból lett! A tanárnak is szükséges „mélyebben meríteni“. Az egyetemi hézagos előadást ki fogják pótolni az egyetemi kézikönyvek. A tanári gyakorlatot megnehezítve látja a sok írásmunka miatt (tanmenet, óraterv). Szerinte nem is lehet megmondani szept. 10-én, mit fog valaki tanítani dec. 15-én (de hogy pl. évi 90 órás tárgyból hol fogunk tanítani az 56-on, azt bizony nagyjából tudni kell!). Az iskolafelügyelet alaposabb tétele sokat fog segíteni, de az iskolafelügyelők tartsanak majd mintatanításokat. Az igazgató is sok támogatást nyújthat jóindulatú irányításával.

Masszi Ferenc a tankönyvirásra pályázat hirdetését tartja szükségesnek. A pályázat legyen titkos, csak hosszabb tanári gyakorlattal bíró vehessen benne részt, a pályázatok elbírálását a Tankönyvügyi Bizottság végezze. Ezek a főbb szempontok. Masszi javaslata alapos, szép, áttekinthető munka.

A Magyar Tanítóképző áprilisi számában *Molnár Oszkár* örömmel üdvözlí a tanítóképzés új rendjét, amely előreláthatólag óriási lendülettel viszi előre a képzést, sok eddig megoldatlan probléma megszüntetésével. Hiszszük, hogy ez a megoldás nemcsak a tanítóképzős tanárok, hanem a tanítók körében is nagy megelégedést kelt. *Jelitainé Lajos Mária* nőnevelési kérdésekről írva csak akkor látja hasznosnak és hosszú életűnek a liceumot, ha a nő testi és lelki tulajdonságainak figyelembevételével építi ki tantervét, rendezi el anyagát, kettős (szakirányú képzés és családanyai hivatás) munkakörre készít elő több gyakorlattal és kevesebb elmélettel. Egyúttal számos női munkalehetőségre, melyre nevelni lehetne, mutat rá. *Vadász Zoltán* érdekes gondolatra mutat. Az új képzési rend alapján a liceum növendékének az érettségiig el kell döntenie, érez-e magában hajlámot, a liceum tanárainak ugyancsak meg kell bírálnia, vajjon a jelentkező alkalmas-e a tanítói pályára, mielőtt látta volna az elemi iskola belső életét, s nemcsak elmosódott gyermekkori emlékekre építene. Jeles tanuló még nem lesz feltétlenül jeles tanító! Szükségesnek véli, hogy a liceum növendékei hospitálások útján lássanak bele az elemi iskola munkájába, hogy döntésük tárgyi alapot nyerjen.

A folyóirat májusi számában közli *Kósa Kálmánnak* a rádióban elhangzott előadását a gyakorlati irányú leánynevelésről. Főcélja volt az új leányliceumot, nevelési irányát megismertetni a nagyközönséggel. *Padányi Frank Antalnak* a Tanárképző-Intézeti Tanárok Egyesületének közgyűlésén elhangzott elnöki megnyitóját is közli a folyóirat. Kimutatja, hogy Hóman Bálint v. kultuszminister mindenben Szent Istvánt követte a tanítóképzés megreformálásával. Néha furán hangzik. *Undi Mária* a magyar kézimunkaoktatásról, s főleg a népművészet megőrzéséről és továbbadásáról ír szívből fakadó meleg hangon. *Tscheik Ernő* a táblai rajz fontosságáról szól. Némi rajzkészség minden szaktanárnál elengedhetetlen, nem lehet azt várni hogy a rajztanár pótolja a hiányokat.

A Nevelésügyi Szemle f. évi 2-3. összevont számában *Kemény Ferenc Pax Paedagogica* cím alatt a szélsőséges új (radikális) és bizonyára épen